

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-01116/2011-01
Датум: 21.10.2011. године
Београд

Високи савет судства, одлучујући о приговору _____ Д.М. _____ у поступку преиспитивања Одлуке Првог састава Високог савета судства број 119-05-00407/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС”, број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11), на седници одржаној 21.10.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор _____ Д.М. _____ а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00407/2010-01 од 14.06.2010. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Подносилац приговора _____ Д.М. _____ у моменту пријаве на оглас за избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији („Службени гласник РС”, број 52/09), био је судија Трговинског суда у Лесковцу. Поднео је пријаву за Апелациони суд у Нишу и Привредни суд у Лесковцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009. године, није изабран за судију у судове за који је поднео пријаву за избор, па је против те одлуке изјавио Уставну жалбу Уставном суду Републике Србије 15.01.2010. године.

Високи савет судства је 25.12.2009. године, донео јединствену Одлуку број 06-00-37/2009-01 којом је у ставу I тачка 493 изреке одлучено да _____

Д.М. _____ престаје судијска дужност са 31.12.2009. године. Против ове одлуке изјавио је жалбу Уставном суду 24.02.2010. године.

Жалбени разлози у Уставној жалби и жалби изјављеној Уставном суду Републике Србије, су следећи: подносилац проговора, између осталог, наводи да је приликом доношења ових одлука дошло до повреде одредаба поступка, да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, због чега је дошло и до погрешне примене материјалног права. Наводи да је биран за судију по ранијим прописима по којима судијска дужност није могла да му престане, те да је требао да буде изабран у одговарајући суд по новој мрежи судова који је преузео надлежност ранијих судова, потом да је одлуке донео орган који није конституисан, нити је одлучивао у саставу предвиђеним Законом о Високом савету судства, изразио је сумњу у непристрасност Високог савета судства и навео разлоге за ту сумњу. У жалбама даље наводи да је пре доношења оспораваних одлука јавност била искључена и то како општа, тако и страначка јавност и тиме је био онемогућен и увид у доказе са којима је располагао Високи савет судства пре доношења спорних одлука, затим да одлуке нису биле образложене, нису биле снабдевене поуком о правном леку и да је таквим поступањем дошло до повреде права гарантованих Уставом и Европском конвенцијом.

Високи савет судства је донео појединачну Одлуку број 119-05-00407/2010-01 од 14.06.2010. године, којом је у ставу један изреке констатовано да је

Д.М. престала судијска дужност са 31.12.2009. године, а у другом ставу изреке да се овом појединачном Одлуком замењује јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 493. изреке.

У односу на ову појединачну одлуку, Д.М. је 03.08.2010. године доставио допуну жалбе Уставном суду у којој оспорава одлуку и податке који су у појединачној одлуци наведени. Предлаже да Уставни суд усвоји жалбе и поништи одлуке Високог савета судства, а њега распореди у суд који је преузео надлежност суда у коме је обављао судијску дужност.

У смислу одредбе члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, прописано је да ће Стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности из члана 101. став 1. Закона о судијама у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које ће донети Стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, те да о приговору одлучује Стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. ст.1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Стални састав Високог савета судства је 23.05.2011.године донео Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11).

Комисија Високог савета судства је Високом савету судства поднела предлог да се приговор Д.М. одбије, а предлог је заснован на чињеницама које је Комисија у поступку у смислу одредбе члана 8. Правила утврдила, а на основу извештаја о раду Трговинског суда у Лесковцу и увида у извештај о раду за

Д.М. за посматрани период за 2006, 2007. и 2008. годину, те навода из изјаве коју је дао Д.М. на рочишту одржаном пред Комисијом Високог савета судства 22.08.2011. године, у присуству посматрача и јавности.

Извештај је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

На рочишту, подносилац приговора је изјавио да у потпуности остаје при свим наводима у жалбама, као и допуни жалбе изјављеној Уставном суду. Навео је да поступао у парничну материји тек од 2005. године. Сматра да се у свом раду придржавао закона и да не би требало на овакав начин да заврши своју каријеру.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлога Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу стручности, обзиром да је подносилац жалбе у периоду који је сагледаван, а према извештају о раду Трговинског суда у Лесковцу, имао просечно 31,17% укинутих првостепених одлука. У 2006. години у парници је имао 31,17% укинутих одлука, у 2007. години 27,83% и у 2008. години 34,52% укинутих одлука, што је знатно изнад просека суда, који је износио 25,63% укинутих првостепених одлука у парници у истом периоду у коме је вршио судијску дужност. На овај начин, по оцени Високог савета судства, Д.М. није показао задовољавајући ниво стручности.

При наведеном Високи савет судства је нашао да Д.М. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу стручности, у вези члана 13. став 3. и 14. став 1. тач. 3. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

У 2006. години у II предметима имао је укупно 539, решио је 386, остало нерешено 153. Од 77 одлука решених по жалби, потврђено је 46 или 59,74%, преиначено је 7 или 9,09%, укинуте су 24 или 31,17%.

Просек укинутих одлука на нивоу парничног одељења износио је 22,72%.

У 2007. години у II предметима имао је укупно 363, решио је 284, остало нерешено 79. Од 115 одлука решених по жалби, потврђено је 80 или 69,57%, преиначено је 3 или 2,61%, укинуте су 32 или 27,83%.

Просек укинутих одлука на новоу парничног одељења износио је 26,83%.

У 2008. години у II предметима имао је укупно 248, решио је 188, остало нерешено 60. Од 84 одлука решених по жалби, потврђено је 54 или 64,29%, преиначена је једна или 1,19%, укинуто је 29 или 34,52%.

Просек укинутих одлука на новоу парничног одељења износио је 27,36%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Анализом укупних резултата рада у посматраном периоду Високи савет судства налази да подносилац приговора није имао задовољавајући квалитет у раду, јер је у 2006. години у П материји имао 31,17% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 22,72%. У 2007. години имао је 27,83% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 26,83%. У 2008. години имао је 34,52% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 27,36%. Подносилац приговора у периоду који је посматран имао је 31,17% укинутих одлука, што је знатно изнад просека суда који је износио 25,63% укинутих првостепених одлука у парници.

Према Мерилима за оцену минимума успешности судијске дужности („Службени гласник РС”, број 80/05), судија има задовољавајући квалитет, ако број укинутих одлука према броју разматраних одлука не прелази 25% у трговинским судовима.

На основу изнетог, подносилац приговора није испунио критеријум стручности у смислу одредбе члана 5. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, који резултати показују да је у посматраном периоду имао проценат укинутих одлука већи од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност.

Имајући у виду све наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

На основу изнетих чињеница, Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства, те је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45. Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, било места примени одредбе члана 101. став 1. Закона о судијама, а на основу коме је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, те је приговор одбијен и Одлука Високог савета судства број 119-05-00407/2010-01 потврђена у смислу одредбе члана 29. Правила, а у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

У току поступка преиспитивања одлуке Првог састава Високог савета судства, Привредни суд у Лесковцу доставио је Високом савету судства привремено решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, број 182.-1 00190/1, број досијеа 059043 од 14.05.2010. године којим је утврђено да је код

Д.М. наступио потпуни губитак радне способности као последица болести, па је утврдио да су испуњени услови за признавање права на инвалидску пензију, почев од 19.03.2010. године, што није имало утицаја на овакву одлуку Савета, већ је иста донета из напред наведених разлога.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из Одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

- 1. Подносиоцу приговора**
- 2. Архиви Високог савета судства**

Б. Банф